

Harry Potter i kameń mudreca

J.K. ROWLING

Original work © Copyright 1997 by J.K. Rowling.

Harry Potter characters © Copyright by Warner Bros 2000.

Translation to Slavic by Robert Rolf, 2024.

This translation of a fragment of the original book is made only for scientific and demonstration purposes to verify inter-slavic language mutual intelligibility. No commercial use allowed.

Hlapec ktory prežil

Pan i Pani Dursley, od numeru čtíri, na ulicy Privet Drive, s gordostu kazali, že oni su kompletne normalne, hvala vam velika. Oni byli posledne l'udi, ktore ty rekl by, že interesuju se večima divnymi ili tajnymi, bo prosto ne vierili v take nonsensy.

Pan Dursley byl to direktor firmy, ktora nazývala se Grunnings i produkovala vrtačky. Byl on veliky, miasisty mužčina, omal bez krku, hoti imal velmi velike vusy. Pani Dursley byla tonka i blond, i imala skoro dva razy více šyjj, čo bylo velmi koristne, ako provodila mnoho svojego času na bačenie nad plotem i špigovanie susedov. Dursley imali malego syna po imenu Dudley i v ih opinii ne bylo lepšego hlapca nikde.

Dursley imali všetko čo hočeli, ale imali takže sekret, a ih največšy strah byl aby někto go ne odkryl. Ne mogli by trpiť, kdy někto by daznal se o Potterah. Pani Potter to byla sestra Pani Dursley, ale one ne stretily se s sobu niekoľiko rokov; faktično, Pani Dursley pretvarala, že ne ima žiadnej sestry, bo jej sestra i jej do-ničego-dobry muž byli tak ne-Dursleyove ako to toľko môže byť. Dursley treseli se na myslenie čo ih susedy rekli by ako Pottery by pojawili se na ih ulicy. Dursley znali že Pottery imali takže malego

syna, ale nikdy go ne videli. Ov hlapec to byl ďalšy povod aby držít Potterov daleko; ne hočeli aby ih syn bavil se s takym dietem.

Kdy Pan i Pani Dursley probudili se v nudny i šery vtorek, kdy naša istorija začina se, ničo na oblačnym nebe ne predlagalo divne i tajemne věci, ktore skoro budu javít se v celej krainu. Pan Dursley pieval podčas vyboru najnudnejšej kravaty do svojej pracy a Pani Dursley plotkovala šťastlivo kdy phala kričáčego Dudleya v detsky stol.

Nikto nie uvidel kdy za oknom proletela velika sivo-bronzova sova.

O pol hodiny osmej, Pan Dursley vzal svoj kufrik, dal Pani Dursley polibek, i hočel pocelovať Dudleya, ale na žal' Dudley imal napad šilenstva i kidal cerealie na steny. "Maly diabol" rekl Pan Dursley kdy vyšel iz doma. Sedl v svoje auto i odjehal od numeru četiri, na ulicy Privet Drive.

To bylo na ugonu ulicy, kdy Pan Dursley uvidel prvý znak niečego divneho – kočka ktora čitala mapu. Prez moment Pan Dursley ne rozumiel čo uvidel – potom potresel hlavu i pogledal znovu. Byla tam bura kočka stojuča na ugonu ulicy Privet Drive, ale ne imala už ranije vidimej mapy. Čo on se myslil? Ova mapa to byl pravdopodobno trik svetla. Pan Dursley mignul očiami i pogledal na kočku. Kočka pogledala k nemu. Ako Pan Dursley jehal za ugon i dalej ulicu, sledil kočku v zerkalu. Teraz kočka čitala znak "Privet Drive" – ne, to ne je možné, kočka *gledala* na znak – kočky ne umieju *čitat'*. Pan Dursley potresel hlavu i odstranil kočku iz glavy. Ako jehal ku gradu, myslil toľko o velikej prodažy vrtaček, ktoru nadejal se dobiť v ovy deň.

Ale na kraju grada, vrtačky znovu odšli od jeho uma a niečo ine zainteresovalo jeho hlavu. Kedy sedel v autu v rannym zatoru, uvidel na ulicah mongo stranno oblečenih ľudi. Ľudi v plaščah. Pan Dursley ne mogl držať ľudi ktore oblekali se v smešnu odežu. Domnieval že to niejaka glupa nova moda. Pobubnoval prstami na volan, a jeho oči stretily skupinu ľudi ktore stali nedaleko. Šeptali medzi sebou, očividno vzrušení. Pan Dursley razgúneval se kdy uvidel že niekoľko iz nih ne bylo vobšče mladych; a jeden muž gledal ako staršy niž on i nosil smaragdovo zeleny plašč! Ale potom Pan Dursley premislil že to byl pravdepodobne niejaky glupy žart - ti ľudi zbírali na niečo - da, to musi byť to! Zator aut rušil i kdy niekoľko minut potom Pan Dursley pribyl na parkovku pred kompaniju Grunnings, jeho um byl znovu pri vrtačkah.

Pan Dursley vždy sedel svojou spinou ku oknu v svojim ofisu na deviatim patru. Kdy by tak ne sedel, bylo by mu trudno skoncentrovať se na vrtačkah v ove rano. Ne videl sov ktore letaly v jasny deň, hoť ľudi na ulicu obdivovali s otvorenymi ustami jak sova posle sovy letaly nad ih hlavami. Večina iz nih nikdy ne videla sovy daže v noču. Pan Dursley odnak imal idealno normalne bez-sovove rano. Pokričal na piet' različnyh ľudi. Sdělal mnoho važnyh telefonov i pokričal trohu viče. Byl v velmi dobrym nastroju do času lunchu, kdy pomyslil že raztiagnuje se nogy i poide na prohazku, na drugy kraj ulicy aby kupiť sobe buločku v pekarni.

Zabyl by kompletne o ľudiah v plaščah poki ne minul skupinu iz nih nedaleko pekarni. Gledal na nih gnevno kdy šel pored nih. Ne viedal čemu, ale ne čul se dobre v blizosti do nih. Ova skupina vzrušeno šeptala. Kdy vracal se od pekarni, mogl uslyšať niekoľko slov.

– 'Pottery, to pravda, tak ja sem slyšal'

– 'Da, ih syn Harry'

Pan Dursley stal ako mrtvy. Strah ovladnul nim. Pogledal na šeptateľov tak ako by hočel niečo do nih skazať, ale pomysľil že lepšie bude tego ne deľať.

Pobiežal nazad prez ulicu, pospiešil do svojego ofisu, kazal sekretarku mu ne miešať, dosiagnul telefon i omal končil vybirat' svoje domašne číslo kdy mienil svoju decizju. Položil telefon i pogladil vusy. Ne, on musi byť glupy. Potter to ne bylo take nezvyčajne ime. Napevno bylo mnoho ľudi ktore zoveli se Potter i imali syna po imenu Harry. Ne byl daže sigurny že jeho plemninnyk zove se Harry. Nikdy navet ne videl hlapca. A može to bylo Harvey. Ili Harold. Ne bylo smysla nepokojit' Pani Dursley, ona vždy ne volila aby govorit' o jej sestru. On ne obvinival ju - kdy by on *imal* taku sestru... Ale ti ľudi v plaščah...